

לעת ערב

צשן המקטרת סדרי שוב מלא.
בקצה השלסן סהביל כוס קסה.
ועוד יום אפר מתחמק וקלה.
בשחור ליל צונם חשוך ורפה.

אור סהר חונר את שתיקת הקדידות.
אלמים נצבים הקירות הקרים.
ורוס קורצה במשוכה של גלות.
מצץ בשלכת — פליו הנשירים.

גנע יום גנע. גם לילה יחלוף
אפל יגנז את צינו הזוהרת
הד לימים ארוכים ללא חוף.
ורק כוס הקסה וצשן המקטרת.

ג. ע. מ. י

...מלים לך רצייתי לומר...
רק מלה על זמי הבוהים.
שהאירו בשמך את שמי.
קצבצי פרסרי חדש מאי.
רק מלה על זמי הבוהים.
נחולפים עם קולות פצמי.

...פרחים לך רצייתי דקטף...
פרח קט לזכרה של שתיקה.
שהסצירה דפיקות לבבה.
רק אליך צמודה וקרובה:
פרח קט לזכרה של שתיקה
שלטפה והיתה פה טובה.

...שירים לך רצייתי לכתב...
שיר פעוט על לילי האפור.
שאסף צמרתו ברצדה.
מול דמותך שנצבה רוספה:
שיר פעוט על לילי האפור.
ששמק וחניף לך: תודה...